

מְלֹאכִי עַלְיאִ לְזָמֶרֶא לֵיהֶ לְקֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא בְּשִׁירִין
וְתוֹשְׁבָהּן, אָמֵר לְהָוָ קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא כָּלָכְוּ זִילָו וְעַבְידָו
מְכַתְּשִׁין רְבָרְבִּין בְּמִצְרִים, רְשִׁימָו לְמַאן דָּאנָא זְמִין
לְמַעֲבֵד לְבָתָר, (ד"א) מָה פְּתִיב וַיְנַגֵּעַ יְיָ אֶת פְּרֻעָה נְגָעִים
גְּדוֹלִים וְגוֹ).

תָּא חִזֵּי, מָה פְּתִיב וַיִּקְרָא פְּרֻעָה לְאַבְרָם וְגוֹ. מִנָּא הַוָּה
יִדְעַ, דָּהָא לֹא בְּתִיב הָכָא פְּמָה דָּאָתָמָר בְּאַבְיִמְלָךְ
דְּכַתִּיב וְעַתָּה הָשֵׁב אִשְׁתְּהָאִישׁ כִּי נְבִיא הַוָּא וְגוֹ, וְהָכָא
לֹא אָמֵר לֵיהֶ מְדי.

אָמֵר רְבִי יְצָחָק הָא בְּתִיב עַל דָּבָר שְׂרִי אִשְׁתְּאַבְרָם.
דָּהָכִי הַוָּה אָמְרִי לֵיהֶ, עַל דָּבָר שְׂרִי אִשְׁתְּאַבְרָם.
דָּהָא לֹא הַוָּה מִמְלִיל עַמִּיהֶ כִּמָּה דִמְמִילִיל בְּאַבְיִמְלָךְ,
אֶלָּא בְּמַלְהָ דָּא אָתָמָר וְלֹא יִתְיַיר, מְכַתְּשָׁא דָּא עַל דָּבָר
שְׂרִי אִשְׁתְּאַבְרָם אֵיהֶ, וְלֹא הַוָּה מִלְלִיל (ד"א) עַמִּיהֶ, כְּדִין
יִדְעַ (הַוָּה) דָּהָא אֲתָתִיהֶ דָּאָבְרָהָם אֵיהֶ, מִיד וַיִּקְרָא פְּרֻעָה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר וְגוֹ.

וַיַּצְאַו עַלְיוֹ פְּרֻעָה אַנְשִׁים. לְמָה בְּגִינַּן דָּלָא יִקְרָב בֶּר גַּשְׁ
בְּהָוָ לְאַבְאָשָׁא לוֹן. וַיִּשְׁלַחַו אֹתוֹ, לְוַיִּהְעַבְדוּ לֵיהֶ
בְּכָל אַרְעָא דְּמִצְרִים. אָמֵר לֵיהֶ קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא הַכִּי
אֲנָת זְמִין לְמַעֲבֵד לְבָנוֹי אֶת תֹּזִיף לוֹן מְאַרְעָה דְּכַתִּיב,
(שמות יג) וַיְהִי בְּשַׁלֵּחַ פְּרֻעָה אֶת הָעָם דָּאוֹזִיף לוֹן מְכָל
אַרְעַיָּה.

אמר רבי אבא כל כה למה אוזעמן לי לאברהם ולמי איצטראיך, אלא בגין לגדי לא שמייה דאברהם ושרה בעלמא, (דף ע"א) דאפיקלו במצרים דאפון חרש עולם ולא היה יכול בר נש לאשתויב מנייהו. אתגדל אברהם ואסתליך לעילא הדא הוא דכתיב ויעל אברהם מצרים, لأن אחר הגבלה. (ומאי הוא ואשתו וכל אשר לו, אלא לאודען

דלא גוזלו מניה מקדעם מאנון מתנו דיבבו ליה בידיל שרה דתהא למלאה)

אמר רבי שמואן תא חזוי, שלא רזא דחכמתא איהו, וקא רמזו הכא בחכמתא ודרגין דלתתא דקא נחית אברהם לעומקיה דלהון וידע לוז, ולא אתדק ביהו, ותב לקמי מריה. ולא אתפתח בהוadam דבד מטה לההוא דרגא אתפתח בנחש וגרים מותא לעלמא. ולא אתפתח כנח דבד נחת ומטה לההוא דרגא מה כתיב, (בראשית ט) וישת מן הין וישפר ויתגל בתוך אהלה. אהלה כתיב בה"א.

אבל באברהם מה כתיב ויעל אברהם מצרים. דסליק ולא נחית, ותב לאתריה לדרגא עלאה דאתדק ביה בקדמיתא. ועובד דא היה, בגין לאחזהה חכמתא דאתקים בקיומה שלים בדקא חזוי לי לא אתפתח וקם בקיומה ותב לאתריה. הגבלה, דא דרום דרגא

עלאה דאתה אֶחָד בֵּיה בְּקָדְמִיתָא דְכִתְיב הַלֹּזֶן וְנָסֹעַ
הַפְּגַבָּה. אֲוֹפָה הַכָּא הַפְּגַבָּה, אֲתָר דָא תְּדַבֵּק בֵּיה בְּקָדְמִיתָא.
תָּא חִזֵּי, רְזָא דְמָלָה, אֵי אַבְרָם לֹא יִיחּוֹת לְמַצְרִים וְלֹא
יִצְטְּרֵף תִּמְנָן בְּקָדְמִיתָא. לֹא יְהָא חַוְלָק עַדְבִּיה
בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. גַּגְוֹנוֹן דָא לְבִנְיוֹ כְּפָד בְּעָא קִידְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבֵּד לֵיה (ד"א לוֹן) עַמָּא חַדָּא עַמָּא שְׁלִימָן
וְלֹקְרָבָא לוֹן לְגַבִּיה, אֵי לֹא נְחַתוּ בְּקָדְמִיתָא לְמַצְרִים וְלֹא
יִצְטְּרֵפּוּן תִּמְנָן, לֹא הוּא עַמָּא יְחִידָא דִילִיה. (סָא אַבְגּוֹנוֹן דָא אֵי
לֹא אַתִּיהִיבָת אַרְעָא קִידְשָׁא לְכָבֵן בְּקָדְמִיתָא וַיְשַׁלַּוּת בָּה לֹא הוּא אַרְעָא חֻולְקִיה וְעַדְבִּיה
דִקְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּכְלֹא רְזָא חַדָּא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אֶזְזֵל בְּאֶרְחָא, וְתָוֹהַת עַמִּיה רַבִּי אֶלְעֹזֶר
בְּרִירָה וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יְהוֹדָה. עַד דָהוּ אֶזְזֵל, אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן תְּוֹהֵנָא הַיָּד בְּנֵי עַלְמָא לֹא מְשַׁגִּיחַין לְמַבְדֵע
מַלְיִי דָאָרוּתִיתָא וְעַל מַה קִיְימִי. פָתָח וְאָמַר, (ישעה בו) נְפָשִׁי
אוֹתִיךְ בְּלִילָה אֲפָר רֹותִי בְּקָרְבִּי אַשְׁתָּרָךְ, הָאִי קָרָא
אוֹקְמִינָה וְאוֹקְמִינָא לֵיה, אֲבָל תָּא חִזֵּי, נְפָשָׁא דְבָר נְשָׁ,
כְּפָד (אייה) סְלִיק לְעַרְסִיה, נְפַקֵת מִנִּיה וְסְלִיקָא לְעַילָא. וְאֵי
תִּמְאָדְכָלָהוּ סְלִיקָא. לֹאו כָל חַד וְתָד חַמִּי אֲפִי מַלְפָא,
אֲלֹא נְפָשָׁא סְלִיקָא וְלֹא אַשְׁתָּרָךְ בָּה בְּתָהְדִי גּוֹפָא בְּרַחַד
רְשִׁימָו (נְשִׁימָו) דִקְיִסְטָא דְחִיּוֹתָא דְלַבָּא.
וְנְפָשָׁא אֶזְלָא וְבָעֵיא לְסְלִיקָא. וּכְמָה דְרָגִין לְדָרְגִין

לסלקָא, שטַתָת וְהִיא אֲתַעֲרָעַת בְּהֵבִי קֹומְרִין טְהִירִין דְמְסָאָבוֹתָא. אֵי הִיא דְכִיאָת דָלָא אֲסְתָאָבָת בַּימְמָא סְלִקָא לְעִילָא. וְאֵי לְאוֹ דְכִיאָת, אֲסְתָאָבָת בִּינִיהוּ וְאֲתַדְבָקָת בְּהָוּ וְלֹא סְלִקָא יְתִיר. וְתִמְןָ מַודְעַי לְהָמְלִין וְאֵיהָוּ אֲתַדְבָקָת מַאֲפָ�מְלִין דְזָמָן קְרִיב. וְלֹזֶמְגִין דְחִיכִיבָן בָּהּ וּמַודְעַי לְהָמְלִין בְּדִיבִין. וּכְדִין אַזְלָא בְּהָאִגּוֹנוֹנָא כָל לִילִיא עד דִיתְעַר בָּר נְשׁ וְתָאָבָת לְאַתְרָה. וּפְאַיִן אֲפָ�מְלִין צְדִיקִיא דְגָלִי לוֹן קְוִידָשָא בְּרִיךְ הַוָא רְזִין דִילִיה בְּחַלְמָא בְגִין דִיסְטֶמְרוֹן מִן דִינָא. וּוֹי לְאַבּוֹן חִיכִיבִי עַלְמָא דְמְסָאָבִין גְּרָמִיָהוּ וּנְפִשְׁיָהוּ.

תָא חִזִי, אֲפָ�מְלִיא דָלָא אֲסְתָאָבָי, כְדָסְלִקִי בְעַרְסִיָהוּ, נְפִשָא סְלִקָא וְעַאלָת בֵין כָל הַבִּיאָה דְרָגָיו בְקַדְמִיתָא וְסְלִקָא וְלֹא אֲתַדְבָקָת בְּהָוּ. וּלְבַתֵּר אַזְלָא וְשְׁטַתָת וְסְלִקָא כְפּוּם אוֹרְחָה.

הַהִיא נְפִשָא דְזָכָת לְסְלִקָא אֲתַחְזִיאָת קְמִיה דְסִבְרָא אֲפִי יוֹמִין וְאֲתַדְבָקָת בְּרֻעוֹתָא לְאֲתַחְזָה בְתִיאוּבָתָא עַלְלה לְמַחְמִי בְנֹועַם מְלַבָא וּלְבַקָּרָא בְהִיכְלִיה. וְדָא הַוָא בָר נְשׁ דָאִית לֵיה חַוְלִקָא תְדִיר בְעַלְמָא דָאִתִי.

וְדָא הַיא נְפִשָא דְכִסְיָפָא דִילָה כְדָסְלִקִא בְקְוִידָשָא בְרִיךְ הַוָא (פְּדִירָ), וְלֹא אֲתַדְבָקָת בְּהֵבִי זִיגִין טְהִירִין אַחֲרָנִין, וְהִיא אַזְלָת בָתָר זִינָא קְדִישָא בְאַתְרָא (דָא בָתָר

אֲתָרָא דְּנַפְקַת מַתְמָן. וּבָגִין כֵּה כְּתִיב נַפְשִׁי אֹוִיתִיךְ בְּלִילָה. בָגִין לְמַרְדָף בְּתֻרְךְ וְלֹא לְאַתְפָתָה בְּתֻרְךְ זִינָא אַחֲרָא נַוְכָרָה.

תָא חֹוי, נַפְשִׁי דָא נַפְשָׁה דָאִיהִי שָׁלְטָא בְּלִילָה וְלְמַרְדָף בְּתֻרְךְ דָרְגָא. רֹוח בַיּוֹם, דְכִתִיב נַפְשִׁי אֹוִיתִיךְ (דף מ ע"ב) בְּלִילָה, דָא נַפְשָׁה דָאִיהִי שָׁלְטָא בְּלִילָה. אָפְ רֹוחִי בְקָרְבִי אֲשַׁתְרָה. דָא רֹוח דָאִיהִי שָׁלְטָא בַיּוֹם.

וְאֵי תִימָא דְתָרֵין דָרְגֵין אָבוֹן בְּפְרוֹדָא, לֹאוּ הַכִּי, דָהָא דָרְגָא חַד אָבוֹן, וְאָבוֹן תָרֵין בְּחַבְרוֹא חַד. וְחַד עַלְאָה דְשָׁלְטָא עַלְיָהוּ וְאַתְדַבֵּק בְּהָוּ וְאָבוֹן בֵּיתָה (וְאַקְרָוָה) וְאַתְקָרִיאת נִשְׁמָה, וְכָלָהוּ דָרְגֵין סְלָקָאן בְּרוֹזָא דְחַכְמַתָּא, דְכָד מִסְתְּכָלָנוּ אַלְיוֹן דָרְגֵין יִסְתְּכָל בָּר נִשְׁבָתָה עַלְאָה, וְהָאִי נִשְׁמָה עַיִיל בְּהָוּ וְמִתְדַבֵּקָנוּ בָהּ, וְכָד הָאִי שָׁלְטָא כְּדֵין הַהְוָא בָר נִשְׁבָתָה אַקְרָי קָדוֹשׁ שְׁלִים מִפְלָא. רַעֲוַתָּא חַדָּא לְגַבִּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

נִפְשָׁש אִיהִי אַתְעַרוֹתָא תַתָּא וְדָא סְמִיכָא בְגּוֹפָא וְזֹנָת לִיהָ, וְגּוֹפָא אַחַיד בָהּ וְהָיָא אַתְאַחֲדָת בְגּוֹפָא. לְבָתֵר אַתְקָנָת וְאַתְעַבִּידָת כְּרָסִיָּא לְאַשְׁרָאָה עַלְהָ רֹוח בְאַתְעַרוֹתָא דָהָא נַפְשָׁה דָאִתְאַחֲדָת בְגּוֹפָא, כַמָּה דְכִתִיב, (ישעה לט) עד יַעֲרָה עַלְיָנִי רֹוח מִפְרָום.

לְבָתֵר דְמַתְקָנִי תְרוֹווִיהִי, זָמִינִין לְקַבְלָא נִשְׁמָה. דָהָא

רוח את עביד כרסיה לגב נשמה לאשרה עליה, והאי נשמה איה סתימה על כל טמירה דכל טמירין. אשתח דאית (לה) כרסיה וכרסיה לגב נשמה עליה עלייהו. ובד תשפלו ברגין תשבח רוזה דחכמתא בהאי מלאה. וכל היא חכמתא לאתדבקה בהאי גונא מלין סתימין.

תא ח' (על ע' ב') נפש איה אתערותא תתאה לאתדבקה ביה בגופא. בגונא נהורה דבוצינא. נהורה תתאה דאייה אוכמא אתדבקת בפתילה ולא אתפרש מפה ולא אתתקנת אלא בה. ובד אתתקנת בפתילה אתעבידת כרסיה לנהורא עליה חורא דשריא על הנהו נהורה אוכמא.

לברך כד מתקנן תרויהו אתעבידת הנהו נהורה חורא כרסיה לנהורא סתימה דלא אתחויל ולא אתיעד מה דשרא על הנהו נהורה חורא. וקידין נהורה שלים. וכן הוא בר בש דאייה שלים בכלא. וקידין אקרי קדוש, פמא דאת אמר, (תהלים טז) לקדושים אשר הארץ מה וגו'. בגונא דא ברוזה עליה.

תא ח' בשתא דעל ארם לארעא, אתחויל ליה קוידשא בריך הוא כמה דאטמר דכתיב ל' הנרא אליו, וקבע תמן נפש ובנה מזבח להו דרגא. לברך

הלוּךְ וַגְסֹועַ הַפֶּגֶבָה דִקְבִּיל רוּתָה. לְבַתֵּר (עד) דִסְלִיק לְאַתְדְּבָקָא גּוּ בְשָׁמָה כְּדִין וַיְבָנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ לִיְּהִ סְתָם, דָא הִיא בְשָׁמָה דָאַיהֲיִ סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.

לְבַתֵּר יַדַּע הַבָּעֵי לְאַצְטְּרָפָא וְלְאַתְעַטְּרָא בְּדָרְגַּין, מִיד וַיַּרְדֵּ אֶבְרָם מִצְרִים, וְאַשְׁתּוֹבָ מִתְמַן. וְלֹא אַתְפַּתָּא גּוּ אֶגְנוֹן טְהִירִין, וְאַתְצִרִּיפָ וַתְּבָ לְאַתְרִיה. בַּיּוֹן דְנַחַת וְאַתְצִרִּיפָ, מִיד וַיַּעַל אֶבְרָם מִמִּצְרָים, סְלִיק וְדָאַי מִפְּאָן וְלֹהֲלָא יַדַּע אֶבְרָהָם חַכְמָתָא עַלְאָה דְכִתְיבָה הַגְּבָה. וַתְּבָ לְאַתְרִיה וְאַתְדַּבָּק בְּמַהְיָמָנוֹתָא עַלְאָה דְכִתְיבָה הַגְּבָה. בְּקוּדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְאַתְעַבֵּיד יִמְינָא דְעַלְמָא. כְּדִין וְאֶבְרָם כְּבָד מָאָד בְּמִקְנָה בְּכֶסֶף וּבְזָהָב. כְּבָד מָאָד בְּסְטָרָא דְמִזְרָח. בְּמִקְנָה בְּסְטָרָא דְמַעַרְבָּה. בְּכֶסֶף מְסֻטָּרָא דְצָפוֹן. בְּזָהָב מְסֻטָּרָא דְצָפוֹן.

אַתָּה רַבִּי אַלְעֹזֶר וְרַבִּי אַבָּא וּכְלָהוּ חֶבְרִיא וְגַשְׁקִי יְדוֹי. בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמֵר וּוְיָוִי כְּדֵד תִּסְתְּלַק מִן עַלְמָא מְאָן יִנְהִיר גַּהְוָרָא דְאֹרִיִּיתָא. זְכָא חַוְלָקָהוֹן דְחֶבְרִיא דְשָׁמְעַיִן מְלִין דְאֹרִיִּיתָא אַלְיִין מְפֻומָּה.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן תָּא חֹזֵי, מָה פִתְיבָ וַיְלַךְ לְמִסְעָיו, לְמִפְקַד אַתְרִיה וּדְرָגוֹי. לְמִסְעָיו לְמִסְעָוּ כִתְיבָ, מְאָן מִסְעָוּ. דָא דְרָגָא קְדָמָה דְאַתְחֹזֵי לֵיה בְּקָדְמִיתָא, כִתְיבָ הַכָּא מִסְעָוּ וּכִתְיבָ הַתָּם (מלכים א ו) אַבָּן שְׁלָמָה מִסְעָ

בננה. זה אוקיינָן אֶבְן שְׁלָמָה וְדָאי. מִסְעָם כִּמֵּה דָאַטְמָר.

וַיַּלְךְ לִמְסֻעָיו. (עיין פ"י בס' היגיון דף ו' ע"ג סוף פ' ו') **כָּל אֲפֹנוֹן דָּרָגִין** דָרָגָא בַּתֵּר דָרָגָא כִּמֵּה דָאַטְמָר. מִגְגָב (דף פ"ד ע"א) וְעַד בֵּית אֶל לְאַתְקָנָא אַתְרִיה וְלְחַבְרָא לוֹן בִּיחוֹדָא שְׁלִים. דָהָא מִגְגָב וְעַד בֵּית אֶל אַשְׁתְּבָחָ רְזָא דְחַכְמָתָא בְּדַקָּא יְאוֹת.

אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִיָּה שֵׁם אַהֲלָה בִּתְחִלָּה, אַהֲלָה בְּהַ"א, מֵאָן אַהֲלָה, דָא בֵּית אֶל. אֶבְן שְׁלָמָה כְּדָאַמְרָן. תַּוְדִּישִׁים וְאָמֵר אֶל מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם בְּרָאשׁוֹנָה דְכִתְיבָּ לִי הַפְּרָאָה אָלָיו. וּכְדִין וַיַּקְרָא שֵׁם אֶבְרָם בִּשְׁמֵי". כְּדִין אָתְדַבֵּק בִּמְהַימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא.

תָא חִזֵּי, בְּקָדְמִיתָא סְלִיק מִתְּתָא לְעַילָא דְכִתְיבָּ וַיַּרְא יְיָ אֶל אֶבְרָם. וְכִתְיבָּ לִי הַפְּרָאָה אָלָיו. וְדָא הוּא דָרָגָא קָדְמָה כְּדָאַמְרָן אֶבְן שְׁלָמָה (מִסְעָ נְבָנָה וּכִתְיבָּ לִמְסֻעָיו). וְלֹבֶתֶר הַלּוֹךְ וְגַסּוּעַ הַגְּבָהָה. דָרָגָא בַּתֵּר דָרָגָא עַד דָאַת עַטְרָבָרָם חֲוִילְקִיה וְעַדְבִּיה. לְבַתֵּר סְתִים מֵלָה בְּדַסְלִיק וְאָמֵר לִי סְתִם, דָא עַלְמָא עַלְאָה. וּמְתַמֵּן בְּטִיל בְּדָרָגִין וְנַחַית מַעַילָא לְתַתָּא וְאַתְדַבֵּק כֵּלָא בְּאַתְרִיה בְּדַקָּא יְאוֹת. וְהַכָּא בְּדַסְטְּבָל בְּדָרָגִין תְּשִׁבָּח רְזָא דְחַכְמָתָא עַלְאָה. מָה כִּתְיבָּ וַיַּלְךְ לִמְסֻעָיו מִגְגָב מִסְטָרָא דִימִינָא

שירותתך דעלמא עלאה סתיימה עמייקא לעילא עד אין
סוף, וначית דרגא בתר דרגא (עד) מנגב ועד בית אל
מעילא לחתטא.

וכתיב ויקרא שם אברהם בשם יי' אדק יחוּדָא באטריה
בדקא יאות דכתיב אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשונה. מיי' אשר עשה שם, דסליק לה מתתא
לעילא. והשתא נחית בדרgin מעילא לחתטא, בגין זה היא
לא תעדי מאנון דרגין עלאיין, ואנון לא יעדון מנה,
ויתיחד כלל בא יהודא חדא בדקא יאות.

כדין אתעטר אברהם והוה חולק עדבריה בקידושא בריך
הוא ודא. ובאין אנון צדיקיא דמתעטרי ביה
בקידושא בריך הוא והוא מתעטר בהונ. ובאין אנון
בעילמא דין ויזפאין אנון בעילמא דאתה. עליהו כתיב,
(ישעה ס) ועמה כולם צדיקים לעולם ירש אرض. וכתיב,
(משלוי ד) ואורה צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד בכון
היום.

אלו, כד מטו בחדבי חקל יתבו. פתח רבי שמעון
ו אמר (תהלים ס) פנה אליו וחנני וגוי. הא קרא אית
לאסתכלא ביה, זה אוקימנא ליה בכמה אתר. אבל
בהאי קרא מלין סתיימין אית ביה. פנה אליו. וכי דוד
אמר פנה אליו וחנני. אלא בגין דרגא דיליה דאייה

את עטר ביה קאמיר. תננה עוז לעבדה, תננה עוז דא עוז עלאה בדכתיב, (شمואל א ב) ויתן עוז למילכו. מאן מלכו דא מלך סתם מלכא משיחא. אונס הכא לעבדה דא מלכא משיחא כדא אמרן מלך סתם.

והושיעה לבן אמתה, וכי לא הויה ברירה דיש איה עד דאייה אמר בשמא דאמיה ולא בשמא דאבי. אלא הא אוקימנא דבד ייתי בר נש לקלבל מלה עלאה לאדררא, בעי למתק במלחה דאייה ודאי. ועל דא אדרר לאמיה ולא לאבוי. ותו הא תנין (ד"א ל"ג דהא דהא מלך כדא אמרן).

אמר רבי שמעון תא חזיא, מה כתיב וייה ריב בין רעוי מקנה אברהם, רב כתיב חסר יוד, דבעא לוט למחדר לפולחנא נוכראה דפלחי יתבי ארעה, וסופה דקרה אוכח דכתיב והפגעני והפריזי או יושב הארץ. ומגלון דלוט אהדר לשרה לפולחנא נוכראה, דכתיב ויסע לוט מקדם. מי (עליל עד ב) מקדם, מקדמוני של עולם. כתיב הכא ויסע לוט מקדם וכתיב וייה בנסעם מקדם מה להלן בטילו מקדמוני של עולם אונס הכא בן. כיון דידע אברהם דלוט להכי נטיל ביה. מיד ויאמר אברהם אל לוט וגוי הפרד נא מעלי. לית אננת כדאי לאתחברא בהדא. כדין אתפרש אברהם מגיה ולא בעא

למייהך ולא תחבר אֶעֱמִיתָה, דכֵל מְאֹן דִיתְחַבֵּר לְחַיְיבָא
סֻפִיה לְמַיְהָךְ אֶבְתָּרִיה וְלֹא תַעֲבֵשׂ (דף פ"ד ע"ב) בְגִיגִיה.
מְגַלֵּן מִיהוֹשֶׁפֶט דִתְחַבֵּר עִם אֶחָאָב וְאֶלְמַלְאָא זְכוּ
דְאַבְהָן אַתְעַנְשׂ תִּמְןָ דְכַתִּיב, (דברי הימים ב י"ז) וַיַּזַּעַק
יְהוֹשֶׁפֶט. וְכַדֵּין אַשְׁתָּזִיב דְכַתִּיב וַיִּסְתַּתִּים אֱלֹהִים מִמְּפָנוֹ.
וְעַל דָא לֹא בָעָא אֶבְרָם לְמַיְהָךְ בְתְדִיה דְלוֹט. וְעַם כָּל
דָא לֹא בָעָא לוֹט לְמַהְדר מִסּוֹרְחָנִיה אֶלְאָ וַיַּבְחַר לוֹ לוֹט
אֶת כָל כְּפָר הַיַּרְדֵן. וַיַּסְעַ לוֹט מִקְדָם אַתְגַטְיל מִן קְדָמָה
דְעַלְמָא וְלֹא בָעָא לְאַתְדַבְקָא בְמַהִימָנוֹתָא שְׁלִימָתָא
כְאַבְרָהָם.

אֶבְרָם יִשְׁבֵּן בָּאָרֶץ בְּגַעַן. לְאַתְדַבְקָא בְאַתְרָא
דְמַהִימָנוֹתָא וְלִמְנְדָע חַכְמָתָא לְאַתְדַבְקָא
בְמַאֲרִיה. וְלוֹט יִשְׁבֵּן בָּעָרֵי הַכְּפָר וַיַּאֲהַל עַד סְדוּם. עַם
אֶפְוֹן חַיְיבֵין דְעַלְמָא דְנַפְקָה מְגֹו מַהִימָנוֹתָא דְכַתִּיב וְאֶנְשֵׁי
סְדוּם רְעִים וְחַטָּאים לִיְיָ מָאָד. כֵל חַד אַתְפָרֵשׂ לְאַרְחִיה
כְדַקָא יָאוֹת. בְגִין כֵך וְכַאֲין אֶפְוֹן חַבְרִיא דְמִשְׁתְּדָלִי
בְאֹורְיִיתָא יִמְמָא וְלִילִיא, וְחַבְרוֹתָא דְלַהּוֹן בְקַוְדְשָׁא בְרִיךְ
הָוָא. וְעַלְיִיהוּ פִתִיב, (דברים ד) וְאַתָּם הַדְבָקִים בֵּין אֱלֹהִיכֶם
חַיִים כָּלְכָם הַיּוֹם:

וַיְיִּאמֶר אֶל אֶבְרָם אֶחָרִי הַפְּרֵד לוֹט מַעֲמוֹ וְגוֹ. רַבִּי
אָבָא פַתָּח (יונה א) וַיַּקְם יוֹנָה לְבָרוֹת תְּרַשְ׀יָה מִלְפָנִי

י"ז וגו'. ווי למאן דאסתר מקמי קודשא בריך הווא דכתיב ביה (ירמיה כג) הלא את השמים ואת הארץ אני מלא ואם י"ז והוא אתי למערך מקמיה.

אלא כתיב, (שיר השירים ב) יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה. יונתי דא בנשת ישראל. בחגוי הסלע דא ירושלים דאייה סלקא על כל עולם. מה סלע אייה עללה ותקיפה על כלא אויה ירושלים אייה עללה ותקיפה על כלא. בסתר המדרגה דא (בית המקדש) אטר דאקרי בית קדש הקדשים לבא דכל עולם.

ובגין כך כתיב בסתר המדרגה בגין דתמן חות שכיננתא מסתerra באחתה דאייה צנואה לבעלה ולא נפקא מביתה לבר. כמה דאת אמר (תהלים קכח) אשתח כגן פוריה בירכתי ביתך וגו'. כך בנשת ישראל לא שרייא לבר מארחה בסתריו דדרגת אלא בזמנא דגולותא דאייה בגו גלוותא, ובגין דאייה בגולותא, שאר עמין אית לון טיבו ושלוחה יתר.

תא חמי בזמנא דישראל שריין על ארעה קדיشا כלא תהה מתתקן בדקא יאות, ופרשיא שלים עלייהו, שעבדי פולחנא ובקע אוירין דעלמא וסליק ההוא פולחנא לעילא לאטריה, בגין דארעה לא אתתקנת לפולחנא אלא ליישראל בלחוודיהו. ובגין כך שאר עמין

עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלֹּות הָוּ מַתְרַחְקִי דְלֹא הָוּ
שְׁלַטִין בָּה כְּדֵה שְׁתָא בְּגִין דְלֹא אַתְזָנוּ אֶלָּא מַתְמָצִית.
וְאֵי תִּמְאֵן הָא חַמִּינֵן כִּפְרָה מַלְכִין הָוּ דְשְׁלִיטִין בְּזַמָּנָא
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים עַל עַלְמָא. תָּא חִזֵּי, בְּבֵית
רָאשָׁוֹן עַד לֹא סְאִיבוֹ יִשְׂרָאֵל אַרְעָא, לֹא הָוּ שְׁלַטִין
שָׁאֵר עַמְּינָן עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלֹּות אֶלָּא אַתְזָנוּ
מַתְמָצִית וּבָה הָוּ שְׁלַטִין וְלֹא בְּלֹא בְּלֹא. כִּיּוֹן דְחַבּוֹ יִשְׂרָאֵל
וּסְאִיבוֹ אַרְעָא כְּדֵין כְּבִיכּוֹל דְחוֹ לְהַלְשִׁיבְנָתָא מַאֲתָרָה
וְאַתְקָרְבָת לְדוֹכְתָא אַחֲרָא, וּכְדֵין שְׁלַטִין שָׁאֵר עַמְּינָן
וְאַתְיִיהֵב לֹזֶן רְשֹׁוֹ לְשְׁלַטָּתָה.

תָּא חִזֵּי, אַרְעָא דִיְשָׂרָאֵל לֹא שְׁלִיט עַלְהָ מִמְּבָא אַחֲרָא
בְּרֵר קִידְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא בְּלֹחָודָוִי. וּבְשֻׁעַתָּא דְחַאְבּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְהָוּ מַקְטָרִין לְטַעַוֹן אַחֲרָבִין בְּגַוְ אַרְעָא, כְּבִיכּוֹל
אַדְחִיָּא שְׁכִינָתָא מַאֲתָרָה וּמְשָׁכִי וּמַקְטָרִי לְאַתְקָשָׂרָא
טַעַוֹן אַחֲרָן גּוֹ שְׁכִינָתָא, וּכְדֵין אַתְיִיהֵב לֹזֶן שְׁלַטָּנוֹתָא,
בְּגִין דְקָטָרָת קְטָרָא הָוּא לְאַתְקָטָרָא. וּכְדֵין שְׁלַטוֹ שָׁאֵר
עַמְּינָן, וּבְטַלְוֹ גְּבִיאִים, וּכְלָ אַפְנוֹן דְרָגִין עַלְאַיִן לֹא שְׁלַטוֹ
בְּאַרְעָא.

וְלֹא אַעֲדִיו שְׁלַטָּנוֹתָא דְשָׁאֵר עַמְּינָן בְּגִין דְאַפְנוֹן מְשָׁכוֹ
לְשְׁכִינָתָא לְגַבִּיהָו. וּעַל דָא בְּבֵית שְׁנִי הָא
שׁוֹלְטָנוֹתָא מִשָּׁאֵר עַמְּינָן לֹא אַעֲדִיו וּכְלָ שְׁבַן בְּגַלְוִיתָא

דשכינַתָּא בְּשָׁאָר עַמִּין אֶתֶּר דְּשָׁאָר מִמְּבָן שְׁלֹטִין וּבְגִינַּן
כֵּךְ כָּלְהוּ יַגְקִין מִן שְׁכִינַתָּא דְּאֲתָקְרִיבָתָה גְּבִיהָ.
וְעַל (ז' פה ע"א) דָּא בְּזָמָנָא דִּישְׂרָאֵל הוּוּ שְׁרָאָן עַל אַרְעָא
וּפְלַחַי פּוֹלְחָנָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, שְׁכִינַתָּא הוּוּת
צְנוּעָה בְּינֵי הָוּ וְלֹא נְפֻקָּת מְגֹו בִּיתָא לְבָר בְּאַתְגָּלְיָא.
וּבְגִינַּן כֵּךְ כָּל אֶפְוֹן נְבִיאִים דְּהָוּ בְּהַהְיוֹא זָמָנָא לֹא נְטָלוּ
נְבוֹאָה אֶלְאָ בְּאַתְרָה בְּדַקְאָמָרָן. וּבְגִינַּן כֵּךְ יוֹנָה הָוּה עַרְקָ
לְבָר מְאַרְעָא קְדִישָׁא, דָּלָא יַתְגַּלֵּי עַלְיהָ נְבוֹאָה וְלֹא יַהֲקִ
בְּשָׁלִיחָוּתָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא.

וְאֵי תִּמְאֵן הָא חַמִּינָן דְּאַתְגָּלְיָא שְׁכִינַתָּא בְּבָבָל דְּאֵינוֹ
לְבָר. הָא אָזְקִימָנָא דְּכַתִּיב, (יחזקאל א) הִיָּה הִיָּה, דְּהָוּה
מַה דָּלָא הָוּה מִן קָדְמָת דְּבָא מִיּוֹמָא דְּאַתְבָּנִי בַּיּוֹם
וְהָיָה נְבוֹא לְשִׁעְתָּא הוּוּת וְכַתִּיב עַל נְהָר כְּבָר, נְהָר
דְּכַבֵּר הָוּה מִיּוֹמָא דְּאַתְבָּרִי עַלְמָא, וּשְׁכִינַתָּא אַתְגָּלְיָא
תְּדִיר עַלְיהָ דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וְנְהָר יוֹצָא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגֵּן וּמִשְׁמָן יִפְרֹד וְגַו'. (שם הַאַחֲרֵי וְגַו) וְדָא אֵינוֹ חַדְשָׁה
מִיּוֹנִיָּה.

וְתִּמְןֵן אַתְגָּלְיָא שְׁכִינַתָּא לְפּוּם שְׁעַתָּא דְּאַצְטָרִיכָו לָהּ
יְשָׂרָאֵל לְפּוּם צְעָרִיהָו. אֶבֶל בְּזָמָנָא אַחֲרָא לֹא
אַתְגָּלְיָא. וּבְגִינַּן כֵּךְ יוֹנָה בְּגִינַּן דָּלָא תְשִׁירִי עַלְויִ שְׁכִינַתָּא
וְלֹא תַּתְגַּלֵּי עַלְיהָ, אַזְלָא מְאַרְעָא קְדִישָׁא וּעַרְקָ. הָא הָוּא

דכתיב (יונה א) **מלפני יי**. **וכתיב כי ידעו האנשים כי לפני יי הוא בורתה.**

תא חזי, כמה דשכינתא לא אתגליה אלא באתרא הדאתחוין לה, אונפ הבי לא אתחוין ולא אתגליה אלא בבר נט דאתחוין לה. דהא מן יומא דסליק על רעوتיה דלווט לאתהPCA בסרchnיה, אסתלקת רוחא קדיישא מאברם. וכד אסתלק לוט מגיה, מיד שרא רוח קודשא בדוכתיה הדא הוא דכתיב ווי אמר אל אברהם אחריו הفرد לוט מעמו וגוו.

תא חזי, פיון דחמא אברהם דלווט הויה טוב לשרכניה, הויה דחיל אברהם. אמר דילמא חס ושלום בגין חברותא דהא אבידנא בגיןה חולקא קדיישא דاعتיר לי קודשא בריך הוא. פיון דאתפרש מגיה אמר לייה שא נא עיביך וראה מון המקום אשר אתה שם.

מאי מון המקום אשר אתה שם דאתדקמת ביתה בקדמיתה ואתעטרת בהימנotta שלימטה. צפונה ונגביה וקדמה וימה. אלין אונז מסעיו היהו בקדמיתה דכתיב וילך למסעיו. וכתיב הלוך ונסוע הנגביה. אלין דרגין על אין דאתעטר בהימנotta שלימטה בקדמיתה. וכדיין אתבשר דלא יעדני מגיה ומון בנווי לעלמין דכתיב כי את כל הארץ אשר אתה רואה. Mai אשר